

Τα πάντα έχουν ανατραπεί, κι εμείς.

Γράφει ο Θανάσης Κ..

Για να καταλάβουμε τι επιλογές έχει η Ελλάδα έναντι της Τουρκίας και τι επιδιώξεις οι άλλοι γεωπολιτικοί παίχτες στην περιοχή μας αρκεί να θυμόμαστε ένα πράγμα:

–Τίποτε από δω και στο εξής δεν έχει σχέση με ό,τι ίσχυε μέχρι σήμερα! Τα πάντα έχουν αλλάξει...

Όλες οι (γεωπολιτικές) «σταθερές» που καθόριζαν την γεωπολιτική μας συμπεριφορά, από δω και στο εξής πρέπει να αντικατασταθούν...

Συνοπτικά, είχαμε μάθει να θεωρούμε ότι:

–η Τουρκία ήταν πολύ σημαντικό γεωπολιτικό «χαρτί» (asset) για τη Δύση συνολικά,

–ότι η ενότητα του NATO ήταν προτεραιότητα για τη Δύση,

–ότι η διαμάχη Αράβων-Ισραήλ στην Μέση Ανατολή ήταν το κυρίαρχο γεωπολιτικό ζήτημα (ασφάλειας για ολόκληρη την περιοχή).

–ότι η προοπτική ένταξη της Τουρκίας στην Ευρώπη ήταν το βασικό εργαλείο («χαλινός») που μπορούσε μακροχρόνια να «εξημερώσει το θηρίο» δίπλα μας.

–ότι τα πετρέλαια της Μέσης Ανατολής ήταν το βασικό γεωπολιτικό διακύβευμα στην περιοχή.

–κι ότι όλα τα ανωτέρω (και άλλα ακόμα) καθιστούσαν ένα «Πόλεμο» ή μια ένοπλη σύγκρουση – έστω και περιορισμένης διάρκειας – μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας «πολύ απίθανη» (καθώς υπήρχαν μηχανισμοί και συμφέροντα, ικανά να τη αποτρέψουν).

Από όλα αυτά που είχαμε μάθει να θεωρούμε «δεδομένα», τίποτα – ή σχεδόν τίποτα – δεν ισχύει πια.

Ας τα πιάσουμε λοιπόν, ένα-ένα από την αρχή:

*** Η Τουρκία κάποτε ήταν για τη Δύση (ΗΠΑ και ΝΑΤΟ) το πιο «προχωρημένο προπύργιο» δίπλα από την Σοβιετική Ένωση,**

Ύστερα, όταν έπαψε να υπάρχει Σοβιετική Ένωση, είχε προκύψει στο μεταξύ το Σιιτικό Ιράν ως αποσταθεροποιητικός παράγοντας στην περιοχή. Τότε, η Τουρκία ως το μεγαλύτερο «κοσμικό κράτος» της περιοχής – που ήταν και Σουνιτική– παρουσιάστηκε στα μάτια των Δυτικών ως ο βασικός «μοχλός ανάσχεσης» του Σιιτικού φονταμενταλισμού.

Παράλληλα ήταν το μόνο μουσουλμανικό κράτος που είχε πολύ καλές σχέσεις με το Ισραήλ κι έτσι έπαιζε σταθεροποιητικό ρόλο (καθώς είχε καλές σχέσεις και με τους Άραβες).

Τώρα όλα αυτά ανήκουν στο παρελθόν!

*** Σοβιετική Ένωση δεν υπάρχει πια.** Η ιστορική σύγκρουση Ισραήλ-Αράβων έχει υποχωρήσει. Αραβικές χώρες συγκλίνουν στρατηγικά με το Ισραήλ. Το βασικό πρόβλημα δεν είναι πια το Παλαιστινιακό. Είναι ο φονταμενταλισμός, και τα ισλαμιστικά κινήματα, αλλά όχι τόσο των Σιιτών πλέον, όσο των Σουνιτών.

Και πέρα από το Παλαιστινιακό που έχει υποχωρήσει έχει αναδειχθεί το Κουρδικό, που αφορά πολύ περισσότερους πληθυσμούς στην περιοχή, οι οποίοι εξακολουθούν να πολεμούν για να αποκτήσουν πατρίδα (Οι Κούρδοι είναι σχεδόν τετραπλάσιοι από τους Παλαιστινίους, αλλά το πρόβλημά τους μέχρι πριν λίγα χρόνια είχε ελάχιστη διεθνή προβολή)...

*** Η Τουρκία λοιπόν, δεν είναι «μοχλός σταθερότητας» στην ευρύτερη περιοχή. Είναι πηγή προβλημάτων! Πολλαπλών – και σοβαρότατων – περιφερειακών προβλημάτων...**

–Η Τουρκία, που ήταν «κοσμικό» κράτος στο μουσουλμανικό κόσμο, τώρα έχει κάνει στροφή στον ισλαμισμό και στηρίζει όλα τα ισλαμιστικά κινήματα στο εξωτερικό. Και στέλνει εργαλειοποιημένους μουσουλμανικούς πληθυσμούς στη Δύση...

–Ταυτόχρονα είναι πολέμιος των Κούρδων καθώς αυτοί αποτελούν πάνω από το 30% του πληθυσμού την Τουρκία κι έχουν αποσχιστικές τάσεις.

–Παράλληλα η Τουρκία έχει ανοίξει πλέον μέτωπα και με την Συρία και με το Ιράκ και με την Αίγυπτο και με το Ισραήλ και με όλα τα κράτη του Κόλπου (πλην Κατάρ). Τελικά και στη Λιβύη εναντίον όλων – και της Γαλλίας εσχάτως...

*** Παλαιότερα η Τουρκία «πουλούσε» διεθνώς, ότι η ίδια μπορούσε να εξισορροπήσει όλους τους ανταγωνισμούς στην περιοχή της. Τώρα, η σημερινή Τουρκία ανατρέπει όλες τις ισορροπίες στην περιοχή της!**

Παλαιότερα ζητούσε να τη στηρίζουν για να λειτουργεί εξισορροπητικά.

Τώρα ζητάει να την «κατευνάζουν», γιατί αλλιώς μπορεί να λειτουργήσει αποσταθεροποιητικά....

Είναι ήδη κράτος-ταραξίας. Και διακινδυνεύει να γίνει κράτος-παρίας...

*** Για τη Δύση, τώρα, το πιο σημαντικό πρόβλημα στη Μέση Ανατολή, είναι η τοπική «παραγωγή» ισλαμιστικών κινήματων που «εξάγονται» προς τις δυτικές χώρες – είτε με τη μορφή κυμάτων λαθρομεταναστών είτε με τη μορφή ανοικτής τρομοκρατίας. Η Δύση νοιώθει όλο και πιο αναγκασμένη να χτυπήσει τα ισλαμιστικά κινήματα στο χώρο που γεννώνται: στη Μέση Ανατολή.**

Και για να το επιτύχει, πρέπει να «διακρίνει» τους «καλούς» (μετριοπαθείς) Μουσουλμάνους, από τους «ακραίους»-φανατικούς Ισλαμιστές.

Οι «ήπιοι» μουσουλμάνοι υπάρχουν στη Μέση Ανατολή! Είναι όλα τα καθεστώτα που αντιστέκονται στα κινήματα των ισλαμιστών, όπως αντιστέκονται και στην Τουρκία που στηρίζει τους ισλαμιστές. Και υπονομεύει ανοικτά όλα τα μετριοπαθή καθεστώτα του αραβικού κόσμου...

Έτσι αν η Δύση θέλει να προασπιστεί την ίδια την δική της Ασφάλεια και να χτυπήσει τη ρίζα του ισλαμιστικού φανατισμού, πρέπει να συμμαχήσει με τα κοσμικά καθεστώτα του Αραβικού κόσμου και με το Ισραήλ – και να συγκρουστεί με την Τουρκία που βρίσκεται «απέναντι»!

*** Για τη Δύση το γεωπολιτικό δίλημμα δεν είναι καν... δίλημμα!** Αν διαλέξει σήμερα η Δύση να στηρίξει την Τουρκία, χάνει όλους τους αντιπάλους της Τουρκίας, δηλαδή όλες τις χώρες που η ίδια η Τουρκία με την νέο-οθωμανική στροφή της των τελευταίων ετών, έχει σπρώξει απέναντί της...

Όποιος εξακολουθεί να στηρίζει την Τουρκία σήμερα, κάνει εχθρούς του: και την Αίγυπτο και το Ισραήλ και όλα σχεδόν τα κράτη του Κόλπου και την Ελλάδα και την Κύπρο και τη Γαλλία. Και κάμποσα ακόμα ευρωπαϊκά κράτη τα οποία για τον ένα ή τον άλλο λόγο (κυρίως για το λαθρομεταναστευτικό) αρχίζουν να βλέπουν την Τουρκία ως «απειλή» ή έστω ως σοβαρή «όχληση»...

Η Αίγυπτος είναι πληθυσμιακά 20% μεγαλύτερη από την Τουρκία και εδαφικά 33% της μεγαλύτερη από την Τουρκία!

Η Αίγυπτος θεωρείται παραδοσιακά «ηγέτης» του Αραβικού κόσμου, ενώ αυτή τη στιγμή η Τουρκία ιστορικά θεωρείται «δυνάστης» των Αράβων. Η Αίγυπτος ελέγχει τα Στενά του Σουέζ (μεγαλύτερης στρατηγικής σημασίας από τα Στενά των Δαρδανελίων. Επίσης η Αίγυπτος θεωρείται ότι έχει ηγετικό ρόλο σε ολόκληρη την Αφρική...

Κι έτσι για την Δύση η επιλογή εναντίον της Τουρκίας είναι ουσιαστικά μονόδρομος...

Το «οικονομικό επιχείρημα» που ακούγεται υπέρ της Τουρκίας, έχει καταντήσει ...αστείο: Η Τουρκία εμφανίζεται ως χώρα των G-20, αλλά βρίσκεται στο κατώφλι την χρεοκοπίας και παραμένει «όρθια» μέχρι στιγμής με «ενέσεις» από το Κατάρ (που στερεύουν κι αυτές). Τι «μεγάλη αγορά» να είναι για τις ευρωπαϊκές εξαγωγές μια χώρα της οποίας το εθνικό νόμισμα έχει χάσει, μόνο από τις αρχές του έτους, πάνω από το 33% της αξίας του;

*** Επί πλέον, όλοι οι παράγοντες που λειτουργούσαν «κατευναστικά» προς την Τουρκία μέχρι πρόσφατα, σήμερα δεν υπάρχουν ή έχουν αντιστραφεί:**

–Η ευρωπαϊκή ένταξη δεν μπορεί να τιθασεύσει την Τουρκία! Έχει ουσιαστικά εγκαταλειφθεί...

–Το ΝΑΤΟ, ουσιαστικά δεν υπάρχει. Έτσι κι αλλιώς υπολειπόμενη επί χρόνια, αλλά η Τουρκία του έδωσε τη «χαριστική βολή». Συνεργάστηκε ανοικτά με τη Ρωσία εξοπλιστικά.

–Η «φυσική» παρουσία των Αμερικανικών αεροναυτικών δυνάμεων στη Μεσόγειο – που θα μπορούσε πρακτικά να αποτρέψει την έκρηξη μιας τοπικής διαμάχης – έχει ατονήσει. Οι Αμερικανοί έχουν ουσιαστικά αποτραβηχτεί...

–Και το κενό των Αμερικανών επιχειρούν να το καλύψουν τώρα στην περιοχή οι Γάλλοι (οι μόνοι που θα μπορούσαν, εξ άλλου), αλλά αυτοί δεν έρχονται ως «εξισορροπητικός παράγοντας» ανάμεσα στην Τουρκία και τους αντιπάλους της. Έρχονται ως «αιχμή του δόρατος» για την ανάσχεση της Τουρκίας και των φιλοδοξιών της...

*** Τέλος το ενεργειακό παιχνίδι μετακινείται πλέον από τα πετρέλαια του Κόλπου στα κοιτάσματα φυσικού αερίου, της Ανατολικής Μεσογείου.** Αυτό ενδιαφέρει ιδιαίτερα την ίδια την Ευρώπη, που μπορεί να αποκτήσει ξαφνικά και μεγαλύτερη επάρκεια «ιδίων» φυσικών πόρων (αν βρεθούν αρκετά σε Ελληνική και Κυπριακή ΑΟΖ) και μεγαλύτερη «διαφοροποίηση πηγών», ώστε να μην εξαρτάται πλέον κυρίως από τη Ρωσία, εφ' όσον βρεθούν επαρκή κοιτάσματα στην Αιγυπτιακή ΑΟΖ, στην Ισραηλινή ΑΟΖ και στη Λιβύη (εφ' όσον αποσπαστεί από την επιρροή της Τουρκίας), πέρα από Αλγερία κλπ.

Το φυσικό αέριο είναι πιο «καθαρό» από το πετρέλαιο! Μεγάλο μέρος της ενέργειας που θα χρειαστεί η Ευρώπη θα προέλθει από εκεί τις επόμενες αρκετές δεκαετίες. Η Ανατολική Μεσόγειος εξασφαλίζει διαφοροποίηση ενεργειακών πηγών για την Ευρώπη, πράγμα που καθόλου δεν θέλει η Ρωσία...

–Όποιος λοιπόν, στοιχηματίζει ότι μια σύγκρουση της μιας ή της άλλης μορφής στην Ανατολική Μεσόγειο είναι «απίθανο ενδεχόμενο», κάνει λάθος.

–Όποιος πιστεύει ότι «κανείς δεν την θέλει και κανένα δεν συμφέρει μια τέτοια σύγκρουση», επίσης κάνει επίσης λάθος.

–Όποιος νομίζει ότι η διεθνής κοινότητα «πιέζει για να τα βρούμε με διάλογο» – έστω και με οδυνηρές υποχωρήσεις – με την Τουρκία, μάλλον υπερβάλλει...

Η Τουρκία έχει μπει στο μάτι πολλών! Και ιδιαίτερα ισχυρών.

Κι αυτοί που εύχονται την ήττα της) είναι πολύ περισσότεροι απ' ό,τι φανταζόμαστε...

Τα μέτωπα που έχει η ίδια Τουρκία ανοίξει γύρω της είναι πολλαπλά. Και δεν μαζεύονται εύκολα.

Τα συμφέροντα που έχει συνασπιστεί εναντίον της είναι μεγάλα και αυξανόμενα.

Το τι πρέπει να κάνουμε είναι προφανές: Να συνασπιστούμε με τους αντιπάλους της!

Κάποτε είμασταν μόνοι μας απέναντί στην Τουρκία. Τώρα που τόσοι στράφηκαν εναντίον της για δικούς τους λόγους, δεν μπορούμε να δούμε τι μας συμφέρει και με ποιους θα πάμε; Σοβαρά;

Το τι ΔΕΝ πρέπει να κάνουμε είναι ακόμα πιο προφανές: Δεν πρέπει να συνθηκολογήσουμε με την Τουρκία, τώρα που πολλαπλασιάζονται οι εχθροί της, και κλιμακώνεται η αντιπαράθεσή της μαζί τους!

Δεν είμαστε εμείς, αναγκαστικά, που θα... «νικήσουμε» την Τουρκία! Εμείς όμως μπορούμε να δέσουμε την αντί-τουρκική συμμαχία και να της δώσουμε και γεωπολιτική προοπτική.

Δείτε τη θέση μας: Ελλάδα Κύπρος «δένει» Αίγυπτο και Ισραήλ (πιθανώς και Ιορδανία) ως στέρεο υποκατάστατο του NATO (που ουσιαστικά δεν υπάρχει πια) – παρακάμπτοντας πλέον την Τουρκία!

Η οποία, Τουρκία, μόνον ως απειλή μπορεί να εκληφθεί πλέον, για τις φιλοδυτικές χώρες της περιοχής, παρά ως δυνητικός σύμμαχος...

ΥΓ. Πιθανόν το μέλλον του NATO και η αντικατάστασή του παίζεται πια στην περιοχή μας. Μαζί με την ενεργειακή ασφάλεια της Ευρώπης

Βρισκόμαστε στη σωστή πλευρά της Ιστορίας.

Φροντίστε να μη βρεθούμε ξαφνικά στην λάθος πλευρά της «εξίσωσης» – δηλαδή να μην συνθηκολογήσουμε την τελευταία στιγμή με τον «μεγάλο χαμένο»...

Πηγή : <http://www.antibaro.gr/>